

[Wilhelm]

byggeri. Men det rejser da alligevel nogle problemer, f. eks. om medbestemmelsen osv., som også den socialdemokratiske ordfører, så vidt jeg husker, var inde på i april, og som han henviste til her i dag. Det er altså problemer, der er gentaget og erkendt her fra den socialdemokratiske ordførers side.

Jeg synes også, det er en besynderlig ting, at man tager det som en selvfølgelighed, at boligsikring kan der kun være tale om i de egentlige lejligheder, altså dér, hvor man har køkken. Hvorfor egentlig den absurde regel? Der er kun én eneste grund til den regel, og det er, at man frygter, hvilken afsmitning det vil give på den private, spekulationsprægede værelsesudlejning, hvis man udvidede boligsikringsreglerne til dette område. Der må kunne findes ordninger, så man i kollegie-sektoren kan støtte folk efter deres indtægt, og det må altså være en selektiv slags boligsikringsordning, uden at det får den afsmitende virkning, at de simpelt hen kapitaliseres på den private udlejningsværelsessektor. Det er det, der er problemet. Det er den eneste rimelige grund til, at man viger tilbage for at udvide boligsikringsordningen til at omfatte sådan nogle ungdomsboliger, også selv om de er uden eget køkken.

Om integrationsideerne vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes nok, vi har dårlige erfaringer med noget af det, der er sket hidtil. Så sent som i formiddags sad repræsentanter for de 4 arbejderpartier og snakkede om problemerne med folkene fra Albertslund, hvor man har måttet dele de store lejligheder op og leje dem ud i småstumper til uddannelsessøgende og cementere den struktur ved lige netop ikke at støtte dem, for nu er det for små enheder til at få den støtte, de noget større lejligheder kan få.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal takke for tilsagnet om en fortrinsvis velvillig behandling af lovforslaget i udvalget og kun gøre en enkelt bemærkning. Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg give den oplysning vedrørende dette med grundene, at der er givet en redegørelse for hele den problematik. Jeg skal kun lige sige, at siden boligministeriet arvede denne sag, er der ikke købt grunde op på den måde, som hr. Bernhard Baunsgaard nævner, og de, der er solgt,

er fortrinsvis solgt, fordi der har været tilbagekøbsforpligtelse til kommunerne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal naturligvis ikke her indlede en længere diskussion omkring undersøgelsen om kollegiebyggeriet og opkøbene af grundene, men kun konstatere, at der desværre også findes senere sager end dem, der sorterede under undervisningsministeriet, altså opkøb foretaget af boligministeriet. Det mest graverende er nok, at man i for høj grad har stølet på oplysninger og statistikker sat op af de uddannelsessøgende selv uden at kontrollere dem og på det grundlag har købt, og det er ikke særlig godt fra statens side. Men vi vender tilbage til den sag, så den behøver jeg ikke at gøre mere ved her.

Jeg er ked af, at boligministeren ikke vil kommentere selv det princip, at man sætter kommunalbestyrelserne til at føre tilsyn med sig selv. Men vi kan vel komme til at drøfte det grundigt i udvalget, for jeg finder det meget, meget betænkeligt, og jeg tror ikke, at det altid har virket godt heller ikke i det almennyttige boligbyggeri, at tilsynsmyndighed og udpegningsmyndighed delvis har været den samme; det er ingen god ting.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg beklager, at jeg glemte at kommentere netop det spørgsmål, men jeg mener, at det må drøftes i udvalget, efter at vi nærmere har kigget på det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af: